

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לִשְׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פניני עיני חמד

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית פִּיכְסַנְת שְׁכֻנַת עֵין חַמַד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולע"נ כזלה בת אסנת ע"ה

פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת- לְמִנְהִיגוֹת נוֹלָד

יעלה בגורלו האישי. במקרה הראשון, הייתה התוצאה הסופית של מעשיו, בריחה ממצרים, מלווה בסכנת מוות. במקרה השני, הוא נפל לקרבן להלשנה. ובמקרה השלישי, צעד את צעדיו הראשונים במדיין, והוכיח, עד כמה לא חשובה לו רווחתו האישית כשמדובר בעשיית צדק. שלושת המקרים משלימים זה את זה, ויוצרים יחד תמונה שלמה של אישיותו.

חוש הצדק אינו בולט עדיין במלואו בהכותו את המצרי. יתכן, שרגשות אחווה לאומיים דחפהו להגן על בן עמו המוכה. גם במקרה השני, ניסיון הפרדה בין שני אחים ניצים אפשר לתלות בגאווה לאומית הרוצה בשלמות העם ובתיקונו המוסרי. אך המקרה השלישי מלמד על הכל, שכן בו אנו מבחינים במציל עשוקים, שאינם מוכרים לו, כבר ביומו הראשון בארץ זרה. אין הוא מושך בכתפיו בחוסר אכפתיות, מתוך דאגה להציל את עורו שלו. לא, חוש הצדק הטבוע בו, הוא המניע אותו להושיט עזרה, בכל מקרה ובכל מקום בו מתגלה הצורך לכך.

כך חוברים יחד חוש צדק מפותח ורתיעה עמוקה מפגיעה ברכוש הזולת, שנאמר: "וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר" - להתרחק מן הגזל, שלא ירעו בשדות זרים (רש"י), רחמים אין סופיים על הבריות, כנאמר במדרש- שהרכיב את הגדי על כתפו והיה מהלך. זוהי דמותו של מנהיג יהודי!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

משה הוא אחד האישים הבולטים בתנ"ך, שסיפור לידתם תואר בהרחבה. התורה מקדישה עשרה פסוקים, הכוללים את הנחתו בתיבה על שפת היאור ואימוצו על ידי בת פרעה, שמצאתו בוכה.

אולם התקופה מרגע האימוץ ועד ליום, שבו יצא מן הארמון אל אחיו לא נתפרש. אלא נפתח שוב בסיפור תולדותיו: "וַיִּגְדַל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחָיו וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם" (שמות ב,יא), יש להניח, כי משה שמע עוד לפני כן על צבא העבדים הגדול המקים ערי מסכנות לפרעה. לכן פותחת התורה ברישום תולדותיו, ברגע שידיעה זו באה לידי ביטוי מעשי. רגע המפנה החשוב - והראוי לציון הוא רגע היציאה אל האחים. להדגיש, כי הרגע שבו "נָתַן עֵינָיו וְלָבּוֹ לְהִיּוֹת מִצָּר עֲלֵיהֶם" (רש"י) הוא הרגע, שבו נולד המנהיג היהודי.

התורה מציינת שלוש אנקדוטות הבאות לרמז, מדוע הוטלה שליחות הגאולה דווקא עליו? מדוע הוא המנהיג הנבחר? ציר שלושת הסיפורים הקצרים הוא התערבותו של משה בסכסוכים: בראשון, מכה משה למוות איש מצרי, הנוגש בעבד עברי. בשני, הוא מתערב ומנסה להשלים בין שני עֶבְרָיִם יהודים ניצים וגוער ברשע. ובסיפור עוֹשֵׁקֵיהֶן.

בכל המקרים אנו מבחינים בעמידה ללא חת על משמר הצדק, ללא התחשבות מה

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יופית יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה ארז מזרחי וב"ב יוסף ליאור בן אפרת דליה יצחק דדש עידן בן רבקה עמית בן רבקה עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה שגית בת רוני שמואל אימן בן אסתר זרי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי אילן בן ג'ולייט יוסף בן רוחמה חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה סימן בת אסתר אבישי בן יפה רונן משה בן אסתר רינה בת רחל נחמה בת נאוה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה סיון בת אסתר אילנה בת רוחמה שלי בת איילה שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אלעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעימה אורן בן אסתר איחוס שרה בת פנטשה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אור בן סג'לית וספוב ברכה בת ענה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה יצחק בן רחל ברכה נעם בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה יוסף שלום בן נרגז שרה בת דולת נחום בן כיריה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם שרה בת אביבה נירית בת חוה דב בן לידיה יהודית בת מסודי מרים בת סימה מוריה בת רחל ברכה יהודה אריה בן רחל ברכה נעמי בן רחל שלו בן מזל כל עם ישראל

י"ט טבת תשע"ב 14/01/2012

פרשת שמות

הפטרה: (ס) "דברי ירמיה" - ירמיה פרק א' (א) "הבאים ישרש יעקב" - ישעיה פר' כז-כט'

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:16	17:35	18:03
ת. אביב	16:31	17:37	18:14
חיפה	16:23	17:35	18:12
ב. שבע	16:35	17:38	18:05

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

כמה זמן יש להמתין בין אכילת בשר לחלב?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

אכל בשר, בין בשר בהמה בין בשר חיה ועוף, לא יאכל אחריו מאכלי חלב עד שישהה שש שעות. ובמקום הצורך יש להתיר לאכול חלבי כעבור חמש וחצי שעות. ועל כן במחנות צבא כאשר מחלקים ארוחת ערב כעבור חמש שעות וחצי יש להתיר.

מקורות: שו"ת יביע אומר ח"א (ס"ו ד) וח"ג (ס"ו ס ג). ובשו"ת דברי חכמים (עמוד קעח) הביא משמיה דהגרי"ש אלישיב שליט"א דמעיךר הדין די להמתין חמש שעות ומשהו, אלא שנהגו העולם להחמיר ולהמתין שש שעות.

שעות אלו מונים מסיום אכילת הבשר ממש ואין צריך להחמיר מסיום הסעודה.
מקורות: דגול מרבבה על הש"ך (סימן פט סק"ג), דרכי תשובה (אות ד), כף החיים (סק"ט).

וכאשר יש לאדם ספק, אם כבר עברו שש שעות שלמות, יש להקל לאכול חלבי.

מקורות: דרכי תשובה (סימן פט אות ה) בשם דברי שאול ויוסף דעת. וע"ע בספר מעדני השלחן (שם אות ג), וכ"פ בשו"ת שבט הקהתי ח"א (סימן ריח). וע"ע בספר בדי השלחן (שם אות ט).

ובלבד שלא יבייש

מובא בספר "סידנא בבא סאלי" סיפור מופלא, ויש בו כדי ללמדנו עד כמה נזהר הצדיק, שלא לבייש שום אדם בישראל, ואפילו כאשר נגרם לצדיק נזק בל ישוער. ומעשה שהיה- כך היה:

כידוע, רבי ישראל אביחצירא ה"בבא סאלי" זיע"א, היה מרבה בכתיבת חידושי תורה עוד בהיותו צעיר לימים. וכתב למעלה מאלף דפי חידושים על הש"ס, הזוהר הקדוש, קבלה, שאלות ותשובות, חידושים בדרך הפרד"ס על כל התנ"ך, פיוטים, ובכל מקצועות התורה.

כתבי היד הללו נעלמו מתוך ביתו בשכונת בקעה בירושלים בין השנים ה'תשי"ד-ה'תשכ"ד (1964-1954) בהן נעדר הצדיק מהארץ ושהה במרוקו. האדמו"ר אמר בחודשיו האחרונים כי הוא יודע מי לקחם, והיכן נמצאים, באיזה בית, ואפילו באיזו פינה בארון, אך אינו רוצה לגלות את שמו של אותו אדם כדי לא לביישו. ואם באמת החידושים ראויים ומסכימים מן השמיים שיתפרסמו, אותו אדם יחזירם מרצון.

כך היה מוכן ה"בבא סאלי" לוותר על כל חידושיו, שארכו שנים מרובות, ימים ולילות, שבהם שקד על התורה הקדושה, והעיקר שלא לבייש יהודי מישראל!

ואף שעות פני ושאף היוצאים - ס"ת תהלים מצרימה את יצקה איש ופיתו פאל - ס"ת ותלפנה

בשעה טובה אנו עומדים בעז"ה יתברך להוציא לאור לזיכוי הרבים את הספר

"יקרה מפנינים" - חלק ד'

המרכז בתוכו את תוכן העלונים הרבים המוצאים מידי שבת בשבתו.
בנוסף יכלול קונטרס שיחה על תהלים וספר תהלים עם פירושים.

הספר מלווה בהסכמתם של גדולי הדור, מביניהם:

הרה"ג עובדיה יוסף, הרה"ג אליהו בקשי דורון, הרה"ג יצחק יוסף, הרה"ג שמואל פנחסי, הרה"ג אליעזר ברלנד, הרה"ג בניהו שמואלי, הרה"ג יצחק מאיר מורגנשטערן, הרה"ג משה חיוני, הרה"ג שלמה רוזנר, הרה"ג מאיר מאזוז, הרה"ג שמואל שטרן ועוד רבים הספר מחזק מאוד באמונה וביטחון ומחדיר בלב הקוראים את אהבת ה' יתברך.

למעוניינים להנציח לע"נ, לרפואה, לזיווג הגון, לזרע קודש בר קיימא, לחזרה בתשובה, לפרנסה ולכל מטרה אחרת - נא לפנות לליאור 050 4115673

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הגאון רבי יששכר מאיר זצ"ל: נולד בעיר המבורג שבגרמניה בשנת ה'תרפ"ז (1927). עלה לארץ ישראל בגיל 11. בגיל 14 למד בישיבת לומז'ה שבפתח-תקווה משם עבר לישיבת פונביז' (היה משבעה תלמידיה הראשונים ולמד שם כשמונה שנים). נחשב לעילוי. בעל רוח-הקודש.

נשלח בצעירותו ע"י הרב יוסף שלמה כהנמן לחזק את היהודים בארצות ניכר. בשנת ה'תשי"א (1950) נתמנה למגיד שיעור בישיבת מונטרי שבשוויץ. לאחר מכן שהה חודשים ארוכים בקזבלנקה שבמרוקו והקים **ישיבה גבוהה וסמינר חרדי לבנות**. בהמשך עבר לעיר טנג'יר שבמרוקו - ולאחר מכן חזר לישראל.

בשנות ה-50 כיהן כר"מ בישיבת "בני עקיבא" בכפר הרואה ולאחר מכן ייסד את "ישיבת הנגב" בנתיבות, בה השקיע את תכלית ייעודו החינוכי. **9 שנים תמימות למדו האברכים בצריף עד שה' הרחיב את גבולו**. שימש כראש-הישיבה עד לפטירתו. דאג גם להקמת תלמוד תורה לבנים וסמינר לבנות. הקים ישיבות נוספות בשדרות ובמושב זרועה. עמוד התווך בעיר נתיבות במשך יובל שנים.

כל ימיו סבל ייסורים קשים ומרים, בהיותו סובל מסוכרת נעורים. בצעירותו, היה יושב במשך עשרות שעות לימוד בתורה ונרדם על הסטנדר, כשהוא אוכל חבילת עוגיות וממשיך בלימודו. **כשרופאיו הסבירו לו על הסכנה באי אכילה בריאה, החל להקפיד על בריאותו**. אולם זה היה מאוחר מדי.

הרב לא זכה לילדים. למרות האירועים שעברו עליו לא נכנעה רוחו. יגע בתורה ובעבודת ה' בחדווה ושלמות. העמיד תלמידים במסירות נפש במשך עשרות שנים. הרביץ תורה לאלפים. **לכל תלמיד ותלמיד טרח להדריך אותו במהלך החיים ביחס הנכון לרעה ולילדים ובשאר ענייני החיים**. קיבל את התואר 'יקר העיר' נתיבות על פועלו. נפטר בליל שבת-קודש וארא, כ"ה בטבת ה'תשע"א (2010). חי כ-83 שנים. ציונו בבית-החיים בנתיבות.

אביו: ר' יעקב מאיר **מרבותיו:** ר' יוסף שלמה כהנמן, ר' אליהו אליעזר דסלר, ר' אלעזר מנחם מן שך.
מתלמידיו: ר' יעקב הורוביץ, ר' יעקב פרידמן. **מספריו:** ישכר שכיר.

על העובדה, כי הרב היה בעל רוח-הקודש יעיד הסיפור המופלא הבא מפי ר' משה אליהו, תושב נתיבות: "לפני כשבע שנים ביקשתי לעקור דירה לעיר אחרת. מאחר והמהלך אינו פשוט כלל ועיקר, רציתי להיוועץ עם אחד הרבנים ולקבל ממנו ברכה. לצערי, הרב היה עסוק ולא יכול היה לקבל אותי באותו זמן. מאחר וכך היו פני השטח, רציתי לפנות לרבנים אחרים, אולם נכונה לי אכזבה, גם הם היו עסוקים. התהלכתי מתוסכל. ראה אותי אחד מהסובבים וסיפר לי שיש עוד צדיק, שעדיין לא פנית אליו, הלו הוא רבנו ומורנו, ר' יששכר מאיר".

"על אתר שמעתי אליו והגעתי לביתו הצנוע של הצדיק. לפתע פנה אליי הרב ואמר: 'דע לך! יש לך כוחות עצומים ואני צריך אותך כאן. אתה לא עוזב את נתיבות! **אתה עומד לעבור אירוע שישנה את כל חיך**' ואף ביקשני ללמוד עימו בחברותא. לא הבנתי, על מה הרב מדבר. אולם, להצעתו- הסכמתי בחיוב. לא חלף שבוע אחד, **ולצערי הרב, עברתי תאונת דרכים קשה**".

"**הוגדרתי כמת קליני**. את אותו אור גדול שסיפרו אלו שחוו מוות קליני, חוויתי אף אני. הגעתי למעין אולם המשמש לבית-דין של מעלה. במקום היו שלושה אנשים, שהתייעצו ביניהם מה לעשות עימדי. לפתע ראיתי את ראש-הישיבה, הגאון ר' יששכר מאיר פונה לשלושת האנשים ואומר: '**אני צריך את משה אליהו לידי!**' ופניו זרחו באור יקר".

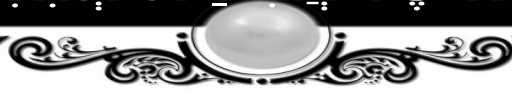
"**באותו רגע התעוררתי באמבולנס בדרכי לבית-החולים**. להפתעתי המרובה, העידו אנשים לאחר מכן, כי באותה שעה הלכו עם הרב בקצה האחר של העיר. **לפתע בלי שום הסבר, פרש הצדיק את ידיו השמיימה ואמר: 'היכן משה אליהו? אני מתגעגע אליו**'. כאשר הגיע הרב לבקרני, שאלתי, האם דמיינתי את המחזה. והרב ענה לי: 'דע לך, כי הכל אמת. בעוד זמן קצר בעז"ה תשתחרר מבית-החולים לביתך!'. ובאמת כך היה. החלמתי מן התאונה ושבתי לביתי".

על העובדה, כי הרב נזהר בכבודו של כל אדם, ניתן ללמוד מהסיפור הבא, שסיפר תלמידו ר' גדעון הרמן: "לאחר שראיתי בדרך קבע כי הרב (שהיה ידוע כסובל מסוכרת נעורים) לוקח את התרופה במינון פחות מהצריך, שאלתיו מדוע נוהג כן? והרב השיבני: 'פעם אחת, בהיותי בחו"ל, עלה לי הסוכר. ובאותו זמן אחד מהאנשים ציער אותי. **ולצערי הרב, הקפדתי עליו**. כמובן לאחר מכן פייסתי את אותו צעיר - ומאותו זמן החלטתי להפחית מהתרופה, מאחר שבעליית הסוכר, ישנה נטייה לכעוס כאשר מצערים את האדם. ולמרות שדבר זה גורם לי חולשה, מעדיף אני לעשות כן מאשר לפגוע ביהודי".

אהבתו לזולת הייתה מופלאה, וכאשר גמל חסד עם הזולת- עשה זאת בשלמות. פעם ניגש אליו אחד מתושבי העיר וגולל על אוזנו את מצוקתו הכלכלית. ראש הישיבה החל לגלות עניין בעיסוקו של הנ"ל ולאחר מכן שאל לעיסוקה של אשתו. התברר, במהלך השיחה, כי האישה נגנית במקצועה. כאשר שאל הרב: "מדוע רעייתך אינה מנגנת לפרנסתה?" השיב הלה, שאין לו את הכסף הדרוש לרכישת כלי הנגינה. כבר למחרת בבוקר, התייצב ראש הישיבה בכבודו ובעצמו, כשהוא נושא אקורדיון בידו. הלה ניסה והפציר ברב, שיסכים לקבל ולו מעט מן הכסף, שעלה לו האקורדיון, אבל הרב סירב.

אחד הבחורים סיפר, כי באומרו פעם להגה"צ רבי נתן ונטפויגל זצ"ל, שהולך הוא ללמוד אצל ר' יששכר מאיר בישיבת הנגב. התלהב הצדיק והתבטא בזה הלשון: "אהה, הולך הנך לרבי יששכר מאיר. דע לך, כי כל פמליה של מעלה רועדים ממנו!!!".

כְּחַה שֶׁל אֲמִירַת תְּהַלִּים

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה גדולה מעלתה של אמירת תהלים. ולהלן הסיפור מפי בעלת המעשה: שמי רינה (שם בדוי) ואני מתגוררת בגוש עציון. לפני מספר חודשים, נסעתי ברכבי לכיוון הבית בשעה שהכביש היה עמוס. לאחר דקות אחדות ניתן היה להבחין כי הסיבה לעומס נבעה כתוצאה מתאונת דרכים, וכל המכוניות עומדות במקום. מתוך סקרנות הצצתי לראות מה קרה, ונחרדתי לראות, כי רכב מעורר חוסם את הכביש, וגופה מוטלת על הכביש, מכוסה בסדין.

"לך תדע מיהו הנפטר" – חשבתי לעצמי – "האם מדובר באדם רווק או נשוי? בעל משפחה או אדם בודד, גבר או אישה? מי הולכים להיות יתומים או אולי הורים שכולים, ועדיין לא יודעים את זה? בוודאי עולמם יחרב בעדם, כשישמעו את הבשורה". מכיוון שהכביש היה חסום לחלוטין, ירדתי מרכבי, הוצאתי ספר תהלים, וקראתי בכוונה עניקית לבורא עולם, שירחם על מי שמוטל שם. התפללתי עם דמעות וכוונה גדולה.

לאחר זמן השתחרר הפקק. נכנסתי לרכב ודהרתי בלב דואב הביתה, כשהמראה הקשה עדיין צף בזיכרוני. לאחר כשבועיים, אני יושבת בביתי, ולפתע מצלצל הטלפון. מעברו השני של הקו נשמע קולה של בחורה בלתי מוכרת. "האם את היית זו שעצרה ביום שלישי לפני שבועיים לצד הדרך וקראת תהלים?" שאלה הצעירה. "אכן כן" השבתי, כשאני תמהה לפשר השאלה.

הצעירה המשיכה בקול חנוק מדמעות: "תשמעי, אני הבחורה, שהייתה מוטלת על הכביש. כולם היו בטוחים, שאני מתה, ולכן כיסו אותי בסדין, וחיכו לאמבולנס. שכבתי שם, ועברתי מה שנקרא 'מוות קליני'. נשמתי כאילו פרחו מגופי, והתחלתי לראות את כל הנעשה במבט על".

"ראיתי את מכונית המעוכה, את האנשים המתרוצצים מסביב, את טור המכוניות הארוך. אפילו את גופי המכוסה בסדין, ראיתי שוכב לו שם על הכביש. ברגעים שאת קראת תהלים, כל האותיות מהספר עפו לי סביב העיניים, ערפלו אותי, וכאילו משכו אותי למטה. באותו רגע הגיע אמבולנס של 'מגן דוד אדום', ואנשי החליטו לנסות לתת לי סיכוי נוסף".

"הם טיפלו בי שוב ושוב, וניסו להנשים אותי ולעסות את לבי, כך שיחל לפעום מחדש. כל אותו הזמן אני חשה, כיצד אותיות התהלים עוטפות אותי באור נעים ומשיבות את רוחי. בזכות קריאת התהלים שלך הצלת את חיי, ועכשיו אני מתקשרת להגיד לך תודה".

המילים נעתקו מפי. הייתי בהלם. לא דימיתי בנפשי עד כמה מגיע כוחה של התפילה- של קריאת התהלים שלי, וגם עדיין לא הבנתי מניין אותה בחורה אלמונית יודעת מי אני. לאחר דקות נוספות עם הצעירה, הסתבר, שהיא הייתה בחורה חילונית לחלוטין. לאחר האירוע שעברה, היא חזרה בתשובה, ומאז היא לא מפסיקה להמליץ לכולם לקרוא תהלים וכמובן, לקרוא בעצמה.

לאחר האירוע וחזרתה לחיים היא ניסתה לברר ושאלה הרבה מכרים, אם הם היו במקום התאונה, ואם ראו, מי קרא שם תהלים. אחד מהאנשים שנכח במקום הכיר אותי וכך הגיעה איכשהו אל השם שלי, ומכאן הדרך לברור פרטיי הנוספים ומספר הטלפון שלי הייתה קצרה.

אני בכל אופן נושאת אתי את המסר המרגש והחשוב הזה. לך תדע את מי מצילים הפרקים האלה. בואו נקרא כולנו תהלים, חמש דקות ביום. הבורא יושב למעלה, מחכה לנו, הילדים שלו, שנבקש ממנו כל מה שחסר לנו, והוא – האב הרחום והחנון, תמיד מוכן לתת, ובעיקר לסלוח.

כִּיצַד נִתֵּן לְסִיעַ לְחוֹלִים

את הסיפור המופלא הבא, שמעתי מאחד המתפללים, שהיה צריך להגיע למושב אורה. בדרך, אחד השכנים אסף אותו והיה צריך להגיע לאותו אזור. תוך כדי נסיעה, נשמע צופרו של אמבולנס המבקש לפנות את הדרך, כדי שיוכל להגיע במהירות האפשרית לבית-החולים "הדסה עין כרם".

בנו של השכן, ילד כבן 6 ישב במושב האחורי, ואביו שאלו: "מה צריך לעשות כאשר שומעים אמבולנס". הילד השיב על אתר: "לפנות את הדרך, כדי שהאמבולנס יגיע לביה"ח". חשבתי, שאביו ישבע נחת מתשובת הבן. אולם, להפתעתי, האב הקשה: "וזהו?". לא ידעתי, למה התכוונו דברי האב. עד מהרה נפתרה התעלומה. האב אמר: "יש לקרוא לפחות פרק תהלים אחד, לרפואת החולה". לתשובה כזו לא פיללתי. ומיד כולנו הצטרפנו בקריאת "שיר המעלות" לרפואתו. למדתי עוד פרק מאלף בחיים. בכל מקום אנו צריכים לראות, כיצד אנו יכולים לבוא ולסייע לזולת.

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה שלמה בן פרחו ז"ל	הרב אטון שבתי בן אסתריא זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל שני בת אסתר ע"ה שולמית בת שושנה ע"ה	לע"נ תנצב"ה	הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דהן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל הרב חנן פורת בן שלומית זצ"ל
--	---	---	---